

Jaarverslag 2007
Bouwen aan morgen

Woord vooraf

De bouw is tegelijk een probleem en een oplossing voor duurzame ontwikkeling. Een probleem want bij het bouwen wordt er een grote ecologische voetafdruk gezet en een oplossing omdat dit bouwproces duurzaam kan gebeuren en heel wat kan bijdragen tot het vrijwaren van ons milieu.

Duurzaam bouwen is in de eerste plaats het resultaat van een geïntegreerde totaalaanpak van het bouwproces met als ultieme doelstelling het welzijn van de mens in een context van economisch evenwicht, milieubescherming en maatschappelijke vooruitgang.

Gebouwen zijn niet de enige afzetmarkt van duurzaam bouwen, integendeel. De eisen van duurzame ontwikkeling hebben in uiteenlopende mate betrekking op alle activiteiten van de sector – bouw en onderhoud van woningen, industriegebouwen, kantoren, verkeerswegen, kunstwerken, enz. – en op alle beleidslijnen inzake ruimtelijke ordening.

Het milieu is uiteraard de belangrijkste dimensie van duurzaam bouwen aangezien het erop aankomt zo veel mogelijk de milieu-impact van het bouwproces en al wat werd gebouwd te verkleinen. In deze context moet de aandacht worden gevestigd op een heel uitgebreid pakket acties en parameters: respect voor de biodiversiteit, beheer en recycling van afvalstoffen, het beschermen van natuurlijke rijkdommen, kiezen voor ecologische materialen, preventie van bodem- en luchtverontreiniging, het verminderen van lawaaihinder, rationeel watergebruik, vermindering van energieverbruik gekoppeld aan minder uitstoot van broeikasgasen, enz.

Bij de sociale dimensie van duurzaam bouwen heeft men meer belangstelling voor de relatie tussen het goed en zijn bewoner of zijn gebruiker. Hierbij wordt er rekening gehouden met een aantal overwegingen die gaan van ruimtebeheer en veilige installaties tot de gemakkelijke toegankelijkheid van de gebouwen voor ouderen of personen met een handicap en tot het potentieel om woningen zo te bouwen dat ze aanpasbaar zijn naarmate de bewoners ervan ouder worden. Maar er is meer: ook het hele beleid inzake het inrichten van de openbare ruimte – voetgangerszones, fietspaden, toegang tot verkeerswegen, enz. – past in de sociale dimensie van duurzaam bouwen.

Tot slot staan we stil bij de economische dimensie van duurzaam bouwen. Hier geeft men de voorkeur aan een totaalbenadering van de investering door de kosten op lange termijn te analyseren. Met lange termijn bedoelen we de levensduur van het gebouw of het bouwwerk. De eventuele toename van de bouwkosten, die het gevolg kan zijn van de milieudimensie en de sociale dimensie van duurzaamheid, wordt op die manier gecompenseerd door de lagere onderhouds- en gebruikskosten van het gebouw. Deze dimensie vormt bovendien de basis van de hele context van economische groei die duurzame ontwikkeling in de bouw tot stand brengt.

Sommige bijdragen in dit verslag zullen een idee geven van hoe divers werken aan duurzaam bouwen is. Het zijn slechts enkele voorbeelden die proberen aan te tonen dat de bouwsector steeds meer aan duurzame ontwikkeling doet.

Dit verslag geeft geen volledig beeld en het is dan ook niet de bedoeling alle aspecten van duurzaam bouwen te behandelen. Het jaarverslag ligt in het verlengde van het BouwForum dat de Confederatie in februari 2008 over dit onderwerp heeft georganiseerd. Het wil het studiewerk voortzetten en het debat voeden door verschillende getuigenissen en opinies van actoren uit de bouwwereld samen te brengen.

Naast het centrale thema waaraan dit verslag is gewijd, biedt het ook, in deel twee, een kijk op de belangrijkste acties die de Confederatie de afgelopen maanden heeft gevoerd om de belangen van de aannemersbedrijven en de sector te verdedigen.

Robert de Muelenaere
Gedelegeerd Bestuurder

Jacques De Meester
Voorzitter